

[A. C. Normann.]

ne. Jeg vil gerne, da det er det principielle indhold af det lovforslag, vi her behandler, gøre nogle enkelte bemærkninger om den side af sagen.

Den højtærede minister var, da lovforslaget fremsattes, i sin gode ret til at tro, at branchen stod bag ham, for i kommissionen var også de repræsentanter for fiskekonservesindustrien og konserveseksportørerne, som nu protesterer, gået med til lovforslaget. Men man skulle efter min opfattelse have været smidig nok til at slå bak, da det viste sig, at tilslutningen var en fejltagelse. Den 6. maj sendte Foreningen for Danmarks Fiske-Konservesindustri udvalget en skrivelse, hvori den, støttet af gode argumenter, bad om, at konserves måtte udgå af lovforslaget. Det hedder jo i § 1, som er formålsparagraffen, at den højtærede fiskeriminister efter indstilling fra vedkommende brancheforening og efter forhandling med eksportudvalget, som ned sættes i henhold til § 2, og som også beherskes af branchefolk, kan fastsætte mindstepriser for fisk og fiskevarer, der eksporteres.

Det vil, så vidt jeg kan se, ved administrationen af loven blive meget vanskeligt for ministeren at undgå at tage hensyn til brancherepræsentanternes ønsker, og nu peger den pågældende brancheforening bl. a. på, at en nyetableret virksomhed, der f. eks. som følge af mekanisering kan fremstille sine varer billigere end andre, kan blive knækket af branchens medlemmer — det er det udtryk, der bruges. Det er også åbenbart for enhver, der har erfaring i eksporthandel, at det meget ofte er klogt og rigtigt at sælge til en særlig lav pris et stykke tid på et nyt marked for at få varen prøvet af kunderne. Slår varen så an, kan prisen normaliseres, og nyt land er vundet til fordel både for fiskere, for forældre og for eksportører. Der kan også på en virksomhed ligge et parti, eventuelt et restparti, halvkonserves, som må sælges, medens varen endnu er god. Det spiller også her en rolle, at betydelige virksomheder står uden for organisationerne og kan få berettiget og uberettiget mistanke om, at deres konkurrenter i organisationen af egoistiske hensyn diskriminerer dem eller vil tvinge dem ind i en forening, hvis ved-

tægter de ikke mener at kunne være tjent med.

Efter at den brancheorganisation, det drejer sig om, har protesteret, er der nu for et par dage siden yderligere kommet en protest fra både Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetet og Industrirådet; efter denne aldeles enstemmige henvendelse fra det udsnit af erhvervslivet, det her drejer sig om, er det mig ærlig talt fuldkommen uforståeligt, at venstre, Danmarks liberale parti, går blankt imod alle disse organisationer, der har henvendt sig til os, og hvis medlemmer altså er ene om at repræsentere den praktiske sagkundskab på dette område. Det er nu ikke altid klogt at gå imod erhvervslivets folk, når der lovgives for erhvervet; det gælder især, når de, som har med sagen at gøre, er enige, for det er jo alligevel de mennesker, der bedst ved, hvad der tjener deres virksomheder. Det er vel ganske utænkeligt, at eksportørerne ikke skulle ønske den størst mulige afsætning til de bedst mulige priser; det er netop sammenfaldende med samfundets interesse i sagen, og det må naturligvis også være sammenfaldende med fiskeriets og forædlingsindustriens interesser.

Når den mindretalsudtalelse i betænkningen, som de konservative og det radikale venstre er enedes om, ikke har fået følgeskab af venstres medlemmer af udvalget, må det skyldes, at partiet efterhånden er kommet til at mangle folk med indsigt i handelsforhold; men jeg håber dog, at venstre, selv om der ikke længere er handelskyndige i gruppen, stadig har erhvervsfolk med så god forbindelse til handelen, at de kan se, at det, der her foregår, omend på et beskedent område, principielt er pinegalt.

Det er det principielle i sagen, der har fået mig til at gøre disse bemærkninger, og jeg håber, at den højtærede minister vil hindre de praktiske ulemper simpelt hen ved at undlade at medtage hermetik og halvkonserves, så længe branchen er imod dette. Den hæmning for erhvervslivet, som kan hidrøre fra, at truslen hænger det over hovedet, idet truslen om at indføre mindstepriser kan have en præventiv virkning, kan den højtærede minister ikke så let afbøde, medmindre han ligefrem udsteder en erklæ-